navdušenostjo njegovale in podpirale, s kojo so jo k življenju obudile. Dovoljujem si konečno, vam nekoliko opisati vtis, kojega so na me napravile prve številke vselej težko pričakovanega, in izmed vseh druzih sedaj najljubšega mi časopisa! Da ne bodem preveč Vašega dragocenega prostora tratila, omenim le to, da sem vselej prvi kakor tudi zadnji snopič „Slovenke“ hlastno čitala, in ga ne prej odložila, dokler nisem prišla do — „reklamov“ ali kakor se ona „kolobocija“ na zadnjih straneh lista zove. Če me je kaj jezilo pri tem berilu, bilo je edino to, da mi ga je prehitro nedostajalo — pomanjšuje pa mi to improvizirano žalovanje tolažba, da uže v nekolikih dnevih učakamo peto številko omiljene mi „Slovenke“! Želim da bi se vsem Slovenkam ta list toliko dopadel, kakor meni (in to je vendar nekaj povsem naravnega).

Rasti toraj, razvijaj ter razcvetaj se po širni lepi naši domovini slovenski, da nas skoro tudi razveseliš s prepotrebnim mičnim in zdravim sadom prave narodne omike, — to iz vsega srca želi premili sestrici „Slovenki“

Primorka v Istri.

DOMA.

„Salvatorjev studenec“, kterega glavna zaloga je pri g. Avgustu Schultes v Budimpešti, dobi se pa menda tudi pri Petru Lasnik-u v Ljubljani, je najbolje sredstvo zoper protin (giht). Kakor hitro čuti bolnik bolečine v udih, naj izpije na dan eno ali dve steklenici te vode same, ali pa mešane z vinom in olajšalo mu bo gotovo bolezen. Vendar je vspeh še večji, če dotični, tudi kedar nima bolečin, pije vsak dan nekoliko kisle vode (radajnerce) in ko se bolezen bliža, še omenjeni Salvatorjev studenec.

Oljnate slike se čistijo. Skuha se milnica (Seifenwurzel), to se ohladi ter z mehko gobico opere slika. Ker pa slika zgubi prvotni svoj svit (Glanz), se prav rahlo podrgne (verrieben) z makovim oljem.

Stekleno ali porcelanasto posodo se zalepi. Posuši se kos sira, potem se ga pusti v kleti tako dolgo, da postane zopet vlažen. Stolče se ga potem v možnarji ter meša prilivaje gorke vode tako dolgo, da nastane bela tvarina. Ta tvarina se tako dolgo suši, da se spremeni v prah. Prah se shrani v brezzračno steklenico. Kadar se hoče rabiti, odmoči se nekoliko prahu v vodi, da nastane neko testo. Kadar je suho, ga ne odmoči več ne voda ne gorkota.

Plesnjivo maslo se zopet naredi dobro, če se dobro speče škorja rženega kruha ter dene v raztopljeno maslo, ki pa ne sme zavreti. Vlije se potem maslo v posodo, a škorja se zavrže.

Miši ne razjedó usnja če se pomeša smola olju ali masti, s kojo se mažejo usnjate reči. Smolin duh je živalim tako zoprn, da ne pridejo blizu.

Pik bučele prejde če se pritisne na oteklino, konec mokre smodke ali pa tobačni sop, to pomaga tudi če piči osa ali sršen.

Žuželke se ne zarede v prekajenem mesu, če se isto potrosi z ogljem. Tako se meso tudi obvaruje, da ne gnije.

Listnica uredništva.

Urednica prosi vse prijatelje in prijateljice ter znanke in znance, ki so zajedno dopisovatelji „Slovenke“, da potrpé, ako jim za sedaj ne more pisati posebnih pisem. Zdravnik jej je ukazal vsled obilega dela in prebridke izgube, ki jo je silno pretresla, da miruje nekaj časa duševno. Ker pa ne more opustiti vsega duševnega dela, odreka se vsaj obširnemu dopisovanju. Zahvaljevala se bode na kratko v „listnici“, a če bode zahvala kratka, bode pa tem srčnejša.

Milka, Bojana: Hvala!

Rožica: Pesmi pošiljamo v pregled, mislimo pa, da Vaša pesem pride v list.

G.a A. K. v Bosni. Lepo je, da ste takó oduševljeni, a rajši nego povest imele bi za naš list kratke notice iz Bosne, šege itd. V povesti je jezik tak, da bi morale radi njega prenarediti vse delo, a to jo zeló sitno, v tem ko popravljamo in prenarejamo, spišemo lehko že same povest. Priporočamo se za kratke notice, ki so „Slovenki“ jako dobrodošle; povest pa shranimo, ko vtegnemo, popravimo jezik in Vam jo vrnemo, da jo prepišete.

Gd. B. v Rakeku. Žal nam je, a ker nismo do sedaj sprejele v „Slovenko“ drugih hrvaških, čeških in celó ruskih poslanih nam pesmi, ne smemo iz doslednosti natisniti tudi Vašega soneta, za kterega se Vam pa srčno zahvaljujemo.

Tinica. Hvala lepa in srčen pozdrav. Koga vprašate „Slovenko“ ali „Edinost“ za pesmi „Sireno“ in „Vesno“? Me nismo dobile nikake pesmi od Vaju, zato se nam ono vprašanje vidi jako čudno.

Mirka. Pride. Hvala, a sedaj imamo mnogo, mnogo pesmi.

G. J. V-ov. Kar bode primerno za „Slovenko“ rade uporabimo sčasoma, sedaj imamo obilo gradiva, osobito pesmi. G. dr. nima pri uredništvu „Slovenke“ opraviti, kaj bi Vi hoteli, da se mu naloži še kako breme, ni li obložen dovolj?

K zvršetku naj še povemo, da je uredništvo „Slovenke“ ločeno od upravništva in da naj se pritožbe in reklamacije gledé pošiljatve pošiljajo le upravništvu.

Rešitev „aritmogrifa“ v 3. št. „Slovenke“: *Sol, Loka, Osa, Volk, Eva, Nos, Kosa, Ave.* Rešila: Angela Divjak.

Vsake vrste
TAMBURIC
dobivajo se pri tvrdki
J. Stjepušin
Sisak

Cenike pošiljam vsakemu na zahtev franko.

List izhaja vsako drugo soboto in stane za vse leto 3 gld.; za naročnike „Edinosti“ pa 2 gld.; posamezne številke se bodo dobivale v Trstu v tabakarnah: pri Chiozzi in pri g. Lavrenčiču (Piazza Caserma), pri Pipanu (Ponte della Fabbra) in pri Fratniku (Sv. Jakob) po 12 kr. Rokopisi naj se pošiljajo uredništvu „Slovenke“, naročnina pa upravništvu „Edinosti“ ulica Molino piccolo, hšt. 3, II. nstr

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“ — Izdavatelj in odgovorni urednik **Fran Godnik.** — **Tiskarna Dolenc. Trst.**